

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Leon

Nazwisko: Kołatkowski

Miejsce urodzenia: Siedlce

Data urodzenia: 03-07-1924

Imię ojca: Bolesław

Imię matki: Józefa

Dodatkowe informacje: Oficer zawodowy, gen. bryg. Od 1937 uczęszczał do Gimnazjum Matematyczno-Fizycznego im. Stanisława Żółkiewskiego w Siedlcach, po wybuchu wojny kontynuował naukę na tajnych kompletach i w 1943 uzyskał świadectwo dojrzałości. W czasie 06.1940 – 06.1944 był mechanikiem oraz kierowcą w prywatnym warsztacie samochodowym. Od września do listopada 1944 pracował w Straży Ochrony Kolei, nadal w Siedlcach. 20.11.1944 jako ochotnik wstąpił do 9 Zapasowego Pułk Piechoty w Lublinie. Do połowy 1945 podchorąży w Oficerskiej Szkole Łączności w Zamościu. Po ukończeniu szkoły oficerskiej został dowódcą plutonu radiowego w 7 Okręgowym Batalionie Łączności w Lublinie. W październiku 1945 przesunięto go na dowódcę plutonu do 10 Kompanii Łączności w Słupsku. W lipcu 1946 ukończył kurs doskonalenia oficerów łączności w Sieradzu i przeniesiony został do Sztabu 2 Dywizji Piechoty w Kielcach. Od 10.1946 kandydat, a od 7.02.1947 członek PPR. W okresie do 1948 brał udział w walkach z „reakcyjnym podziemiem” na terenach kieleckiego, lubelskiego i w Bieszczadach. W 1948 został szefem łączności Sztabu 2 Dywizji Piechoty w Kielcach. W październiku 1948 powierzono mu stanowisko zastępcy szefa wydziału łączności Dowództwa Okręgu Wojskowego nr VII w Lublinie. W lutym 1949 przeniesiony do Głównego Inspektoratu Łączności WP w Warszawie, kierownik sekcji. Od 1950 służył w Szefostwie Wojsk Łączności MON na stanowisku szefa Węzła Łączności. W październiku 1953 jako mjr awansował na stanowisko zastępcy szefa Wojsk Łączności MON. W okresie 1955 – 1957 słuchacz Wyższego Akademickiego Kursu w Wojskowej Akademii Łączności Armii Radzieckiej w Leningradzie. Po powrocie do kraju wyznaczony na Szefa Katedry Łączności w Akademii Sztabu Generalnego WP w Rembertowie. W styczniu 1958 powołany na Zastępcę Szefa Wojsk Łączności MON. 22.07.1958 mianowany został do stopnia pułkownika. 30.07.1963 ukończył studia w Akademii Sztabu Generalnego WP, uzyskując tytuł oficera dyplomowanego. Od 27 kwietnia 1967 był na stanowisku Szefa Wojsk Łączności MON. W październiku 1968 uzyskał nominację na stopień generała brygady. W 1969 odbył kurs operacyjno-strategiczny w Akademii Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych ZSRR w Moskwie. W październiku 1978 urlopowany z MON i powołany na dyrektora generalnego w Ministerstwie Łączności. 6.01.1986 zatwierdzono go na konsula generalnego PRL w Zagrzebiu. Źródła: AAN, KC PZPR, Centralna Kartoteka [CK], sygnatura: CK XX/12568 (dawna: CK/VIII-481);

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Łączności	Warszawa		19-10-1981	30-09-1985	AAN, KC PZPR, CK XX/12568;